

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511647696/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

tere, end de stærkeste, og de, som falde meest i Øynene —

Jeg overtalte ham ikke paa anden Maade — saaledes blev Hollænderen ved i sin Fortæling — end at jeg tilbød mig selv at holde ham med Selskab, ifald han havde Lyst at blive; og da han blev ved, at undskylde sig, trykte jeg ham fcm Ducater i Haanden, sigende, at han ikke burde være uden Penge, som Herr Schliker havde sagt, at han var — Jeg saae tillige halvsmlilende til ham, og spurgte, om han vilde have, at jeg skulde bytte den ene, for at han kunde have nogle SmaacPenge, at give de Fattige, som maaskee turde møde ham? — Han saae stivt paa mig, og blev noget taus — Endelig takkede han mig, og sagde, at han herefter vilde være sparsommere og betænkommere, ifald han kun kunde lære denne Kunst — Jeg spurgte ham, om han havde noget udstaaende med den unge Schliker, og hvorledes de kunde forliges — Det stakkels Menniske, sagde han, maae undertiden lide meget, af min altforstore Hidsighed; men Gud veed, og han veed det og nok selv, at jeg ikke kan derfor, og at jeg hverken hader ham, eller nogetid gjør ham Fortred med Forsæt — Han er meget, meget stillere, flittigere og frommere end jeg — men jeg veed ikke hvorledes det kommer, endskjønt jeg slet intet veed at sætte ud paa ham, saa kan vi dog sjelden være en Dag sammen, uden at komme i Klammerie — Det er uden Tvivl min Hidsighed — og den skal jeg herefter stræbe at forbedre — Herpaa sprang han mig om Halsen, og kyste mig — Saa kyste han min Broder og min Syster, og hoppede bort, saa let og saa munter, som en der nyclig er lettet for en stor Byrde; og jeg lagde Mærke til, at min Syster, som gjorde sig en Pligt af, at følge ham til Gadedøren, blev staaende, saa længe hun kunde øyne ham —

Da jeg kom tilbage til mit Selskab, fandt jeg Mændenes Munde og Matronernes Øyne ligesaa-